

Dag. Jeg maa dog tilføje, at det ogsaa er de efter vor Mening utilfredsstillende Oplysninger, som den højtærede Udenrigsminister i det samme Møde gav os om, hvad der var foretaget i Spørgsmaalet om Rømning.

Der er nu kommet Meddelelse om, at denne Resolution har været Genstand for Omtale ved et Møde i den sønderjyske Vælgerforening i Gaar i Aabenraa, idet der blev rejst Spørgsmaal om at oversende Resolutionen til den danske Regering og Rigsdag, men dette Forslag blev forkastet med et ikke meget betydeligt Flertal. Jeg skal ikke komme ind paa at undersøge, hvad Grundene til denne Forkastelse kan være. Det er jo givet, at Resolutionen fra først af ikke var bestemt for Offentligheden, men særlig til Meddelelse til Ententen. Den kunde imidlertid ikke i Længden forholdes Offentligheden, og vide Kredse har i den sidste Tid været bekendt med den. Jeg formoder, at Aarsagen til, at man med et lille Flertal har vedtaget ikke at oversende den til Regering og Rigsdag, er den, at man har næret en efter min Mening noget overdreven Frygt for derved at blande sig ind i Kongerigets indre Politik. Det er imidlertid en Resolution af ganske sagligt Indhold, og til hvilken alle de sønderjyske Repræsentanter har sluttet sig uden Hensyn til, hvilken Stilling de indtager i politisk Henseende, og uden Hensyn til, hvilken Stilling de indtager til Grænsespørgsmaalet. Men dette, at man af Opportunitetsgrunde ikke har ønsket at oversende Resolutionen til Regering og Rigsdag, betager den ikke en Tøddel af den saglige Vægt, som ligger i den. Det staar stadig fast, at alle uden Hensyn til, hvilken Stilling man indtager til Grænsespørgsmaalet, alle de ansvarlige Repræsentanter dernede anser det for en bydende Nødvendighed, at Rømningen ikke standser faa Kilometer sønden for Flensborg. Det staar klart for os, der stiller denne Forespørgsel, og jeg tror, det staar klart for en meget væsentlig Del af den offentlige Mening her i Landet, at naar en saadan Udtalelse fremkommer med en saadan Styrke, binder den Regeringen til at foretage alt, hvad der staar i dens Magt for at søge denne Foranstaltning gennemført.

Nu vil man formodentlig fra Regeringens Side sige, at selvfølgelig er man for Rømningen, det maa Regeringen jo være efter alt, hvad der foreligger fra tidligere Tid, men man mener, at det er uigennemførligt, man mener, at det er umuligt at

naa noget i den Henseende. Den Gang de første Meddelelser fremkom om, at Rømningen var opgivet, saa det ud til, at det var en virkelig overvejet Beslutning fra de allierede og associerede Magters Side, som laa til Grund herfor, da saa det ud til, at man virkelig i denne Henseende havde skiftet Standpunkt og ikke længere betragtede det som væsentligt, at der fandt Rømning Sted i en bred Zone sønden for 2den Zone. Havde dette været Tilfældet, maatte det vel siges at være meget usandsynligt, at der kunde naas nogen Forandring paa dette Omraade, og jeg har selv i den første Tid haft denne Mening. Men efterhaanden fremkom der Meddelelser, særlig i den franske Presse, om, at der bestod en Uoverensstemmelse mellem Fredstraktatens Tekst og den Note, hvormed Fredstraktaten blev oversendt, en Uoverensstemmelse, der viste, at det var en ren og skær Fejltagelse, der var begaaet ved Redaktionen af Teksten, og slet ikke et Udtryk for det Indhold, den efter Ententens Mening skulde have, og som i rette Tid blev meddelt den tyske Regering, og Rigtigheden af dette har i meget høj Grad bekræftet sig. Man kan nu have Adgang til selve den Note eller de Noter, hvormed Fredstraktaten blev oversendt, og er i Stand til at dømme om Forholdet paa første Haand. Der staar i denne Note — jeg skal oplæse de Ord, som har Betydning i denne Sammenhæng: „Efter den danske Regerings Ønske“ — og jeg betoner, at denne Note var den, med hvilken det endelige Udkast til Fredstraktaten blev oversendt, det, som man i Tyskland kaldte Ultimatum, det, som der blev begæret Svar paa i Løbet af 5 Dage. — „Efter den danske Regerings Ønske er der truffet Bestemmelser om, at Landet indtil Ejder og Sli skal rømmes af tyske Tropper og af de høje preussiske Embedsmænd, samt om at overlade Landets midlertidige Styrelse og Indretningen af en Folkeafstemning til en international upartisk Kommission, i hvilken Norge og Sverige samt de allierede og associerede Magter skal være repræsenterede. Efter Anmodning af den danske Regering er det blevet bestemt at fastsætte Grænserne for det Omraade, i hvilket Folkeafstemningen skal finde Sted, i Overensstemmelse med denne Begæring.“ Det vil altsaa ses, at den første Passus, jeg har oplæst, ikke er affattet under en tidligere og nu forladt Forudsætning, men netop under den Forudsætning, at Fredstraktaten blev ændret saa-